

PALMIPUUDEPÜHA

(Protsessioonievangeelium B aastal Mk 11:1-10)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal kui Jeesus jõudis ühes oma jüngritega Betfagesse, mis on Betaanias Õlimäe juures, saatis ta kaks oma jüngrit teele ja ütles neile: “Minge külasse, mis on teie ees, ja kohe kui te sinna jõuate, leiate te kinniseotud eeslisälu, kelle seljas pole veel keegi istunud. Päästke ta valla ja tooge siia. Aga kui keegi peaks teie käest küsima, miks te nõnda teete, siis ütelge: Issand vajab teda ning saadab ta peatselt tagasi.”

Jüngrid läksid ja leidsid eeslisälu ühe värava juures kinni seotud olevat, ja nemad sidusid ta lahti. Aga mõned nendest, kes seal seismas olid, küsisid nende käest: “Miks te selle eesli lahti seote?” Ja jüngrid vastasid neile nii, nagu Jeesus oli käskinud, ning nad jäeti rahule. Siis tõid nad eeslisälu Jeesuse juurde, ja nad heitsid oma rõivad üle eesli selja ning Jeesus istus eesli selga. Aga paljud laotasid oma rõivad tema tee peale, teised aga väljadelt toodud haljaid oksid. Ja need, kes käisid Jeesuse eel, hüüdsid: “Hoosianna! Kiidetud olgu tema, kes ta tuleb Issanda nimel! Kiidetud olgu meie isa Taaveti tulev kuningriik. Hoosianna Jumalale kõrges.”

See on Issanda Sõna.

(Esimene lugemine Js 50:4-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Jumala sulane: Issand andis mulle kõneka keele, et ma kinnitaksin väsinut maheda sõnaga. Tema äratav igal hommikul mu kõrva, et ma kuulaksin õpilase kombel. Issand avas minu kõrva, ja ma ei ole pannud vastu ega taganenud. Ma andsin oma selja peksjaile ja oma põsed neile, kes katkusid mu habet. Ma ei peitnud oma palet teotuste ja sülje eest.

Sest Issand, mu Jumal, aitab mind ega jäta mind häbisse. Seepärast teen ma oma näo tardunuks kui ränikivi, sest ma tean – ma ei jää häbisse.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 22:8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 R:2a)

R: Mu Jumal, mu Jumal, miks sa oled mind maha jätnud?

Kõik, kes mind näevad, naeravad mu üle,
kõverdavad huuli ja raputavad pead:

“Ta lootis Issanda peale,
las nüüd Issand aitab ta välja, kui ta teda armastab!”

R:

Koerakari ümbritseb mind,
ülekohtutegijate jõuk piirab mind.
Nad puurivad läbi mu käed ja jalad,
valust võin üle lugeda kõik oma luud-kondid.

R:

Nad jagavad omavahel ära minu rüü,
heidavad liisku mu särgi üle.
Aga sina, Issand, ära jää minust kaugemale,
mu tugevus, tule mulle appi!

R

Ma tahan teatavaks teha oma vendadele sinu nime,
ja kiita sind ustavate koguduses.
Teie, kes te kardate Issandat, kiitke teda,
ülitage teda, kõik Jaakobi sugu.

R:

(Teine lugemine Fi2 ,6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast fiiplastele:

Jeesus Kristus oli oma olemuselt Jumal, kuid ei hoidnud sellest kinni, et Jumalaga võrdne olla, vaid loobus sellest ja võttis sulase näo, ning sai inimese sarnaseks. Ta nägi välja nagu inimene ja alandas iseennast, sai kuulekaks kuni surmani, pealegi ristisurmani. Sellepärast on Jumal tõstnud ta kõrgeks üle kõige ja andnud talle nime üle kõikide nimede, et Jeesuse nime ees painduksid kõik põlved – nii taevaste, maapealsete kui allilmsete omad, ja iga keel tunnistaks Jumala Isa auks, et Jeesus Kristus on Issand.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Fi 2:8-9)

Meie pärast alandas Kristus iseennast ja sai kuulekaks kuni surmani, pealegi ristisurmani.
Sellepärast on Jumal tõstnud ta kõrgeks üle kõige ja andnud talle nime üle kõikide nimede.

EVANGEELIUM B AASTAL

(Evangeelium Mk 15:1-39 s.o. lühendatud variant)

Meie Issanda Jeesuse Kristuse kannatuse lugu püha Markuse järgi:

Varahommikul pidasid ülempreestrid ühes rahvavanemate ja kirjatundjatega nõu ja nad tegid oma otsuse: Jeesus pandi ahelasse ja viidi Pilaatuse kätte. Aga Pilaatus küsis temalt: “Kas sina oled juutide kuningas?” Jeesus vastas talle: “Need on sinu sõnad.” Siis tõstsid ülempreestrid tema vastu palju süüdistusi. Aga Pilaatus küsis temalt taas: “Kas sul pole selle peale midagi öelda? Vaata, kui palju on neil sinu peale kaevata!” Kuid Jeesus ei kostnud seepeale midagi, nii et Pilaatus oli selle üle imestunud.

Aga pühade eel oli maavalitsejal tavaks lasta vabaks üks kurjategija, kelle eest rahvas palus. Sel korral oli vangide hulgas mässajaid, kes mässu ajal olid mõrva toime pannud. Nende seas oli mees, kelle nimi oli Barabba. Ja rahvahulk tuli nüüd Pilaatuse juurde paluma, et ta teeks nii nagu tal oli kombeks. Pilaatus küsis: “Kas te tahate, et ma lasen teile vabaks juutide kuningas?” sest ta teadis, et juudid olid ta kadedusest tema kätte andnud. Ülempreestrid aga kihutasid rahvahulka tagant, et need nõuaksid vabaks pigem Barabba. Aga Pilaatus küsis rahvalt: “Mida ma teen temaga, keda te nimetate juutide kuningaks?” Ja nemad karjusid: “Löö ta risti!” Pilaatus küsis: “Mida kurja on ta teinud!” Kuid nemad karjusid veelgi kõvemini: “Löö ta risti!”

Siis laskis Pilaatus rahva viha leevendamiseks Barabba vabaks, kuid Jeesust ta laskis piitsutada ning seejärel risti lüüa. Sõdurid viisid Jeesuse maavalitseja palee siseõue – see tähendab kohtukotta – ja kutsusid kokku kogu väeosa. Nad panid purpurmantli temale selga ja kibuvitstest krooni pähe, ning hakkasid teda tervitama: “Ole tervitatud, juutide kuningas!” Ja nad löid teda pillirookepiga pähe, sülitasid tema peale, põlvitasid tema ette ja kummardasid teda. Ning kui nad olid teda küllalt mõnitanud, tõmbasid nad temalt purpurmantli seljast ja andsid tema omad riided talle selga. Siis viisid nad Jeesuse risti lüüa. Ja nad sundisid üht möödujat, Siimonit Küreenest – Aleksandrose ja Ruufuse isa, kes oli maalt linna tulnud – et ta kannaks Jeesuse risti. Ja nad viisid Jeesuse paika, mille nimi on Kolgata, mis meie keeli tähendab "pealae ase". Seal pakuti talle mürriga segatud veini, aga tema ei võtnud. Ja nad löid ta risti, jagasid omavahel tema rõivad ja heitsid omavahel liisku, kes mida saab. See oli arvata kolmas tund (kell 9 hommikul), kui nad tema risti löid. Ja kõikidele teadmiseks oli tahvlile kirjutatud tema süü: Juutide kuningas.

Ühes temaga löid nad risti ka kaks röövlit, ühe vasemale, teise paremale poole. Aga möödakäijad pilkasid teda, nad vangutasid pead ja ütlesid: “Sina, kes sa hävitad templi ja ehitad selle kolme päevaga jälle üles – päästa iseend ja astu risti pealt alla!” Niisamuti rääkisid ülempreestrid ja kirjatundjad isekeskis ja irvitasid tema üle: “Teisi ta päästis, iseennast päästa ei suuda! Messias, Iisraeli kuningas, astu nüüd ristilt alla, siis me näeme ja usume!” Ka need, kes ühes temaga olid risti löödud, pilkasid teda.

Aga keskpäeval, kuuenda tunni ajal (kell 12), tuli suur pimedus üle kogu maa kuni üheksanda tunnini (kell 15). Ja üheksandal tunnil Jeesus hüüdis valju häälega: “Elohii, Elohi, lemaa sabahtani!”, see on meie keeli “Issand, Issand, miks sa oled mind maha jätnud!” Mõned juuresseisjatest ütlesid seda kuuldes: “Vaata, ta hüüab Eelijat appi.” Aga keegi jooksis ja kastis käsna äädikasse, pani selle pillirookepi otsa, pakkus seda temale juua ja ütles: “Eks me näe, kas Eelija tuleb teda maha võtma.” Aga Jeesus hüüdis valju häälega ja heitis hinge.

/Kõik põlvitavad/

Ja templi eesriie kärises lõhki ülemisest servast kuni alumiseni. Aga kui Jeesuse kõrval seisnud sadakonnaülem nägi, kuidas ta hinge heitis, siis ta ütles: “See inimene oli tõesti Jumala Poeg.” See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

(Palmipuudepühal on sissejuhatuseks protsessioon)

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui kaugel on rahvahulga hüüdmine “Hoosianna Taaveti pojale!” samade inimeste nõudmisest: “Löö ta risti?” See oli nädala esimene päev pärast laupäevast sabbatit, kui Jeesus saabus Jeruusalemma – ja reedel, päev enne järgmist sabbatit, heitis ta hinge. Ei läinud nädalatki...

Kuidas oli võimalik rahvast nii kiiresti ümber häälestada? Tegelikult, kas oligi vaja nii palju ümber häälestada. Variseridel, kes juhtisid elu sünagoogides, ja preestritel, kes teenisid templis, oli rahva seas kõrgeim autoriteet. Niikaua kui pühadeks Jeruusalemma tulnud inimesed ammutasid oma teabe rahva seas levinud kuulujuttudest, võisid kõik hüüda Jeesusele “hoosianna”. Kui aga sekkusid rahvajuhid ja kuulutasid ta valemessiaks, polnud inimestel suuremaid kahtlusi, keda nad peavad uskuma. Võibolla ainult Jeesuse kodukandi mehed, galilealased, oleksid olnud valmis tema eest võitlema, sest seal oli nii ta ise kui tema tehtud imed rohkem tuntud.

Jeesus ei teinud endale rahva suhtes illusioone. Ta aimas ja kuulutas oma ristisurma juba kaugele ette, mõistis seda kui ohvrit, mis pidi andma maailmale uue religiooni, lammutama Jeruusalemma templi ja rajama selle uuesti tema ülestõusmises. Aga ikkagi kulus sajandeid, enne kui kristlus ühiskonnas esile tõusis ja ka rahvaülemad enda poole võita suutis.

Tänapäeval, kui inimesed elavad sageli väljaspool oma kodumaad, kui me võime igas maailmanurgas kohtuda inimestega väga erinevatest rahvustest, tekib vahel huvitavaid vestlusringe. Paraku lõpeb infovahetus niisuguses seltskonnas nii mõnigi kord üsna ägeda vaidlusega. Miks? Kas

sellepärast, et ühest või teisest rahvusest inimesed on rumalamad kui teised? Ei, sugugi mitte, lihtsalt erinevate rahvaste hulgast pärit inimestel on erinevad allikad, kust nad ammutavad oma teabe ja ettekujutuse sellest, mis maailmas toimub. Näiteks paistab väikeriik suure rahva esindaja silmade läbi sageli väga erinevalt kui see, kuidas näeb väikeriigi kodanik oma suuremaid naabreid. Suure rahva liige teab sellest, mis toimub mõnes väikeriigis, enamasti palju vähem kui see on vastupidi. Regiooniti on probleemid väga erinevad ja kindlasti mängib oma osa ka suhtumine religiooni. Palju sõltub ka keeltest, mida osatakse, identiteedist ja maailmavaatest, autoriteetidest, kelle sõnu usutakse ja kelle arvamusele toetatakse.

Armsad õed ja vennad, kindlasti poleks meie tahtnud seista selles rahvasummas, kes Jeesuse üle skandeeris: "Löö ta risti!". Võib arvata, et suurem osa neist inimestest ei teadnud temast eriti midagi, nii et neil oleks olnud põhjust üldse seiskohta võtta. Aga vägivallale üleskutsuvate autoriteetide pime järgimine ei ole kunagi hästi lõppenud.

Keegi ei keela meil õppida keeli, tutvuda erinevate maadega ja viia end kurssi neil levivate õpetustega; meil ei ole veel keelatud omada ülevaadet erinevatest allikatest, et osata teha vahet informatsiooni ja propaganda vahel. Mida paremini on meie maailmapilt taskaalustatud ja kooskõlas Jumala seadustega, seda selgemalt suudame anda vastust oma käitumise kohta siis, kui tuleb meie aeg seista tema kohta ees. Aamen.